

РЕШЕНИЕ

№ 15624

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8203** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2, във връзка с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ДИМБО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 19, представлявано от управителя В. Д., чрез адв. Б. С. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място] (ТД на НАП), потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при ЦУ на НАП, с който на „ДИМБО“ ЕООД са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м. 01.2015 г. до м. 03.2015 г., м. 05.2015 г., м. 10.2015 г., м. 03.2016 г., м. 04.2016 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., от м. 03 до м. 05.2019 г., от м. 07.2019 г. до м. 12.2019 г., в общ размер на 205 646.15 лв., ведно с лихви в размер на 130 899.87 лв.

Ревизията е повторна, след като по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК с Решение № 1724 от 28.10.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] е отменен РА № Р-22221720007354-091-001 от 18.07.2022 г. и са дадени указания за извършване на нова ревизия. По повод жалбата е било образувано адм. дело № 2662/2024г. по описа на АССГ, по което е постановено Решение № 8398 от 11.03.2025 г. Същото е обжалвано като Върховен административен съд е отменил решението постановено по адм. дело № 2662/2024 г. по описа на Административен съд София-град, в частта, с която по жалба на „ДИМБО“ ЕООД е отменен

Ревизионен акт № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място], в която са установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 01 – м. 03, м. 05, м. 10.2015 г., м. 03 и м. 04.2016 г. в размер на 115 989.34 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта, с която е отхвърлена жалбата на дружеството срещу посочения ревизионен акт за установените задължения за данъчни периоди м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 03.2019 г., м. 05.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 11.2019 г. и м. 12.2019 г. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във вр. чл. 84 и чл. 63 от ЗДДС в общ размер на 8 077.45 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта на присъдените разноски. В съд е върнал делото, в посочената част на Административен съд София-град за ново разглеждане от друг състав на съда. Оставил е в сила Решение № 8398 от 11.03.2025 г. постановено по адм. дело № 2662/2024 г. по описа на Административен съд София-град, в частта, с която е отхвърлена жалбата на „ДИМБО“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., за установените задължения за ДДС в общ размер на 21 222.46 лв., ведно със съответните лихви, в резултат на отказан данъчен кредит за м. 01.2018 г. и м. 04.2019 г., както и на допълнително начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във вр. с чл. 7, ал. 1 от ЗДДС в общ размер на 60 356.91 лв., ведно със съответните лихви.

Жалбоподателят, чрез процесуален представител твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Възразява, че по отношение на данъчните периоди -2015 г. и 2016 г. е изтекъл преклузивният срок по чл. 109, ал. 1 от ДОПК. Оспорва основанията за начислен ДДС за ВОП по аргументи, извлечени от нормата на чл. 73а от ДДС – щом са установени основания за начисляване на данък, следвало е с ревизионния акт да се признае правото на данъчен кредит на дружеството за тези доставки и да се получи нулев резултат за периода. С жалбата се признава, че за процесните ВОП не са издавани протоколи по чл. 117 от ЗДДС, но в писмената защита този абзац е променен и вече се твърди, че такива протоколи са били издадени. Оспорват се изводите за нереалност на процесните ВОД. Прави искане съдът да отмени РА. Претендира се разноски по делото.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП се представлява по делото от юрк. Й., която оспорва жалбата с позоваване на доводите, изложени в решението на административния орган за потвърждаване на РА. Моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна, поради законосъобразност на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22002222006613-020-001 от 18.11.2022 г., издадена от С. К.. Заповедта за възлагане на ревизия е постановена след Решение № 1724 от 28.10.2022 г., издадено по заместване от Е. П., от името на директора на дирекция ОДОП, с което е отменен ревизионен акт от 18.07.2022 г. срещу „ДИМБО“ ЕООД, в частта на установените данъчни задължения за данъчни периоди от м. 01. до м. 03, м. 05,

м. 10 и м. 11. 2015 г., м. 03, м. 04, м. 06, м. 07, м. 10 и м. 11.2016 г., м. 01, м. 02 и м. 09. 2018 г., както и от м. 03 до м. 05, от м. 07 до м. 12.2019 г. и административната преписка е върната на органа, възложил ревизията (С. К.) с указание в 30 дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1 - ал. 4 от ДОПК и провеждане на ревизионното производство, съобразно указанията, изложени в мотивите на решението.

Със ЗВР № Р-22002222006613-020-001 от 18.11.2022 г. е възложено да се извърши ревизия на дружеството за ДДС за данъчни периоди в частност от м. 01 до м. 03, м. 05 и м. 10. 2015 г., м. 03, м. 04.2016 г., м. 01 и 02.2018 г., от м. 03 до м. 05 и от м. 07 до м. 12. 2019 г. Определен е ревизиращият екип, съответно срок за извършване на ревизията – три месеца от връчване на заповедта. Заповедта е връчена на 15.12.2022 г. Впоследствие е удължен срокът на ревизията с нарочни заповеди от 13.03.2023 г. и от 13.04.2023 г. на същия орган с по един месец като последното удължаване е до 15.05.2023 г. Междувременно на 11.05.2023 г., органът възложил ревизията е спрял производството до получаване на отговори на изпратени молби за информация до данъчните администрации на Р. Германия, Р. Италия и Р. Е., но за не по-дълго от осем месеца. Ревизионното производство е възобновено със заповед от 18.07.2023 г.

Резултатите от ревизията са обобщени в Ревизионен доклад с № Р-22002222006613-092-001 от 07.08.2023 г., който е съобщен на дружеството на 02.09.2023 г. Впоследствие е издаден РА № 22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г. РА е издаден от С. К. и от ръководителя на ревизията. С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на непризнато право на данъчен кредит и начислен ДДС. Дружеството жалбоподател е обжалвало РА № 22002222006613-091-001 от 06.10.2023г. пред директора на ТД на НАП, С.-град. С Решение № 1809 от 21.12.2023 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП е потвърдил РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2015 г. до м. 03.2015 г., м. 05.2015 г., м. 10.2015 г., от м. 03.2016 г. до м. 04.2016 г., от м. 01.2018 г. до м. 02.2018 г., от м. 03.2019 г. до м. 05.2019 г. и от м. 07.2019 г. до м. 12.2019 г., с която по същество са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на главниците 205 646.15лв. и лихви в размер на 130 899.87лв. като е оставил без разглеждане жалбата в останалата част, като недопустима.

По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода ѝ материали, представени са писмени доказателства и са изготвени съдебно-счетоводни експертизи. Същите са приети от страните без оспорване. Липсват данни за заинтересованост на експертите от изхода на делото и предвид професионалната им компетентност, съдът намира представените заключения за компетентно и безпристрастно изготвени, поради което ги кредитира.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА е потвърден в оспорваната част с решението на директора на дирекция „ОДОП“ – [населено място]. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществуващото на спора:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 от ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Със заповед № РД-01-849 от 31.10.2021 г. на директора на ТД на НАП - С. са определени органите по приходите, които могат да възлагат ревизии, сред които и С. К. (л.21 гръб)

РА е издаден като електронен документ, като съдържа мотиви и диспозитивна част в табличен вид, в която са посочени установените задължения с основание, период и размер. Съгласно приетото заключение на съдебно-техническата експертиза и представените по делото писмени доказателства настоящият съдебен състав намира за доказано, че РА е подписан с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, поради което е спазено изискването за писмена форма, съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност. РА е издаден от компетентни органи в предвиденият от ДОПК срок.

Съдът намира, че в производството не се констатира нарушение на чл. 109, ал. 1 от ДОПК и РА, в оспорената част не е незаконосъобразен на това основание. Това е така, тъй като процесният ревизионен акт е издаден въз основа на повторна ревизия, въз основа на Решение №1724 от 28.10.2022 г. на директор ОДОП – [населено място], с които са отменени задължения за посочените периоди в РА № Р-22221720007354-091-001 от 18.07.2022 г.

Задължения за ДДС по данъчни периоди, предмет на настоящето производство са в общ размер 124 066.79 лв. ведно със съответните лихви. След като ВАС оставя в сила Решение № 8398 от 11.03.2025 г., постановено по адм. дело № 2662/2024 г. в частта, с която е отхвърлена жалбата на „ДИМБО“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. в частта на установените задължения за ДДС в общ размер на 21 222.46 лв., ведно със съответните лихви, в резултат на отказан данъчен кредит за м. 01.2018 г. и м. 04.2019 г. Както и оставя в сила Решение № 8398 от 11.03.2025 г., постановено по административно дело № 2662/2024 г. по описа на АССГ в частта, с която е отхвърлена жалбата на „ДИМБО“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. в частта на допълнително начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във вр. с чл. 7, ал. 1 от ЗДДС в общ размер на 60 356.91 лв., ведно със съответните лихви.

По правото:

1. Отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № [ЕГН] от 12.12.2014 г. с

данъчна основа 442.37 лв. и ДДС 88.47 лв., издадена от „ЖМТехнологии“ ООД с ЕИК[ЕИК]

За данъчен период м.01.2015 г. дружеството е подало справка-декларация за ДДС с вх. № 22171236031 от 14.02.2015 г. При проверка в хода на ревизията, ревизиращите органи са констатирани в Ревизионен доклад № Р-22002222006613-092-001 от 07.08.2023 г. (стр.24), че за получените доставки от „ЖМТехнологии“ ООД по фактура № [ЕГН] от 12.12.2014 г. с данъчна основа 442.37 лв. и ДДС 88.47 лв. е ползван данъчен кредит през м. 12.2014 г. Същата фактура е отразена в дневника за покупки и през м. 01.2025 г. Общата стойност по фактурата е в размер на 530.84 лв. Сумата съответстваща на общата стойност на задължението по процесната фактура е отписана с дата 31.12.2019 г. Съставено е счетоводно записване по дебит сметка 401 - доставчици, контрагент „ЖМТехнологии“ ООД за сумата 530.84 лв. и кредит сметка 709 - други приходи за сумата 530.84 лв. В основанието за съставяне на счетоводното записване е посочено отписване по давност.

В настоящият случай към фактурата няма други приложени документи, поради което за съда издаването на фактура и нейното счетоводно отразяване без реално осъществена доставка на стока не е данъчно събитие, което да е основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Трайна е практиката на Върховния административен съд, че само въз основа на фактура и доказателства за счетоводното ѝ отразяване от получателя не може да се обоснове извод за реалност на доставката, по които е начислен ДДС. Фактурата е първичен счетоводен документ и като такъв е носител на информация за регистрирана стопанска операция, като няма обвързваща доказателствена сила за съда. По отношение на счетоводната отчетност на жалбоподателя следва да се отбележи, че фактът на осчетоводяване на процесната фактура, също се преценява съвкупно с всички останали доказателства по делото, касаещи реалността на доставката. Както притежаването на счетоводен документ, така и редовното осчетоводяване на фактура, не е достатъчно да обоснове фактическото извършване на отразените в нея, стопански операции. Законодателят не предпоставя признаване на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реална доставка, какъвто е настоящият случай. Също така индикация за извършена доставка е наличието на документи свързани с плащането ѝ, каквито в случая липсват. По изложените съображения жалбата е неоснователна за фактурата с № [ЕГН] от 12.12.2014 г. с данъчна основа 442.37 лв. и ДДС 88.47 лв., издадена от „ЖМТехнологии“ ООД с ЕИК[ЕИК].

2. Относно доставка от жалбоподателя към Г. К. Т. по фактура с № [ЕГН] от 07.03.2016 г.

От жалбоподателя е издадена фактура № [ЕГН] от 07.03.2016 г. с получател Г. К. Т. с данъчна основа 13 500.00 лв., ДДС 0% със сума за плащане 13 500.00 лв. и предмет на доставка „Каравана Х./Hobby, шаси номер WHB24B24HOF 142607, цвят бял“, 1 бр. с единична цена 13 500.00 лв., място на сделката: С., дата на данъчното събитие: 07.03.2016 г., посочено е основание за нулева ставка или неначисляване на ДДС като е посочен чл. 143, ал. 1 от ЗДДС.

За данъчен период м. 03.2016 г. от „ДИМБО“ ЕООД е подадена справка-декларация с вх. № 22171314526 от 14.04.2016 г. В дневника за продажби е включена фактурата с № [ЕГН] от 07.03.2016 г. с данъчна основа 13 500.00 лв., като сумата е посочена в колона „данъчна основа на доставките с 0% ДДС“.

Караваната е доставена от „PEN CARAVANS ENSCHEDE B.V.“ с номер по ДДС NL 809622026B01 с фактура № 237006 от 19.11.2015 г. на стойност 6 500.00 евро, с предмет на

доставка: „Bon 607 d.d. 19-11-2015 HOBBY 560 UL EXCLUSIVE, WHB24B24HOF, WD FD-42, datum eerste toelating (дата на първи прием) 05-04-2002“. Номерът на шасито е в съответствие на този от фактура №[ЕИК] от 07.03.2016 г. Представено е потвърждение от „PEN CARAVANS ENSCHEDE B.V.“ до „ДИМБО“ ЕООД, че стоките, получени от „PEN CARAVANS ENSCHEDE B.V.“ по фактура № 237006 от 01.02.2016 (посочена е грешна дата) са пристигнали с автомобил S. Superb с регистрационен номер С., а дата и място на приемане на стоката - 04.02.2016 г., С.. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на синтетичните и аналитични счетоводни сметки. Данъчната основа в размер на 13 500.00 лв. осчетоводена като приход от продажба на стоки по счетоводна сметка 702. Сумата по издадената фактура е постъпила по банковата сметка на жалбоподателя на 17.02.2015 г. Органите по приходите са приели, че от дружеството не е представена информация за покупката на караваната и съответно основание за прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба. Поради това е прието, че не са изпълнени условията на чл. 14, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и за доставките следва да се приложи общият ред за облагане, на основание чл. 12 от ЗДДС и съгласно чл. 86 от с. з., във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС с РА по посочената фактура е начислен 20% ДДС в размер на 2 250.00 лв. Данъкът е определен по правилата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, който гласи, че когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно се приема, че той е включен в договорената цена.

В ЗДДС – глава седемнадесета „Специален ред на облагане на маржа на цената“ е предвиден специален режим за извършваните от дилъри доставки на стоки втора употреба. Този режим съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от ЗДДС се прилага за доставки, извършени от дилър на стоки втора употреба, включително и за превозни средства, различни от „нови превозни средства“.

Съгласно нормата на чл.143, ал. 1 от ЗДДС разпоредбите на тази глава се прилагат за доставка, извършена от дилър на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от: 1. данъчно незадължено лице; 2. друго данъчно задължено лице, регистрирано по този закон, когато предмет на доставката е стока, освободена по чл. 50, или от регистрирани за целите на ДДС лица в друга държава членка, освободени от данък, съгласно законодателството на съответната държава на аналогични основания; 3. друго данъчно задължено лице, което не е регистрирано по този закон, или от данъчно задължено лице от държава членка, което не е регистрирано за целите на ДДС, когато предмет на доставката са стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на съответното счетоводно законодателство; 4. друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената. Независимо, че при определените от ЗДДС условия, законодателят е предвидил специален ред на облагане – маржа на цената, ако доставчикът желае, същият може да приложи общия ред на закона. По силата на чл. 151, ал. 1 от ЗДДС дилърът може да прилага общия ред за облагане по закона на доставката на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, правото се упражнява за всяка отделна доставка, като в издадената фактура не се посочва, че се прилага специалният ред за облагане на доставката. В този смисъл дилър, който извършва доставки на автомобили втора употреба, има възможност да прилага общия ред за облагане по закона за извършена от него доставка на автомобил втора употреба. Съгласно разпоредбите на глава 17 от ЗДДС, чл. 143 и сл., същите са

приложими за доставки, извършени от дилър на стоки втора употреба, доставени му на територията на страната от лицата по чл. 143, ал. 1, т. 1 - 4 ЗДДС. За да се приложи посоченият специален ред за облагане и определяне на данъчната основа по реда на чл. 145 от ЗДДС, то всички предпоставки по чл. 143 от закона е необходимо да са налице. Легалното определение на понятието „дилър на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети“ се съдържа в § 1, т. 23 от ДР на ЗДДС и според него това „е данъчно задължено лице, което в процеса на икономическата си дейност закупува, придобива или внася стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети с цел да ги продаде, независимо от това, дали лицето действа като комисионер по смисъла на Търговския закон“. В настоящият случай ревизираното лице закупува, придобива или внася стока втора употреба с цел да я продаде.

С оглед на изложеното съдът приема, че правилно е начислен данък по продажбата на караваната. Жалбоподателя е декларирал продажба на каравана на стойност 13 500.00 лв. към Г. К. Т., по която не е начислен данък, като във фактурата е посочена разпоредбата на чл. 143 от ЗДДС като основание за неначисляване на ДДС. Същевременно не са представени документи за покупката на същата, за да може да бъде установено, че дружеството от което е закупена караваната също е дилър, който прилага същият марж, нито документи, от които да се установи, че са били налице предпоставките за прилагане на специалния ред по чл. 143 ЗДДС. Този ред по ЗДДС урежда специалния режим за доставки, извършени от дилър на стоки втора употреба, когато стоките са му доставени от точно определени категории лица, следователно приложимостта на този режим предполага доказване не само на характера на вещта като стока втора употреба, но и на качеството „дилър“ и на релевантния произход на придобиването. Касае се до специален, дерогиращ общия ред режим на облагане, чиито предпоставки подлежат на стриктно установяване и не могат да се презумират от самото отбелязване на правната норма във фактурата. При липса на такива доказателства не може да се приеме, че е била налице законова възможност дружеството да не начисли данък по общия ред. Тъкмо обратното, изводът на ревизиращия екип че е налице задължение за начисляване на данък в размер 2 250.00 лв. върху данъчната основа 13500.00 лв., е правилен. Дори и в съдебната фаза не бяха представени никакви доказателства за приложимостта на специалния режим, поради което настоящата съдебна инстанция приема тази част от ревизионния акт за не оборена.

3. На осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на дружеството е отказан данъчен кредит от доставчик „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За данъчен период м. 04.2016 г. жалбоподателя е подал справка-декларация за ДДС с вх. 22171320395 от 14.05.2016 г. В дневника за покупки за данъчния период м. 04.2016 г. са включени следните 4 броя фактури:

1. фактура № [ЕГН] от 01.04.2016 г. (стр. 279-280) с данъчна основа 60 000.00 лв., начислен ДДС 12 000.00 лв. и обща стойност 72 000.00 лв. с предмет на доставка - плащане по договор за посредничество. Към фактурата е приложен протокол с номер, дата и съдържание, съответстващи на тези от фактурата. Протоколът е подписан за

получател - от В. И., а за съставил - от Г. К. като е положен печат на „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД. Представен е договор за посредничество от 06.01.2016 г. с изпълнител - „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД с предмет „да посредничи при сключването на сделки с кемпери и каравани“. Срокът за изпълнение е 4 месеца. Договореното възнаграждение е в размер на 72 000.00 лв. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на „ДИМБО“ ЕООД като разход за външни услуги като е дебитирана счетоводна сметка 602- разходи за външни услуги. Начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-начислен ДДС за покупките.

2. фактура № [ЕГН] от 28.04.2016 г. (стр. 284-286) с данъчна основа 19 000.00 лв., начислен ДДС в размер на 3 800.00 лв. и обща стойност 22 800.00 лв. с предмет на доставка - плащане по договор за реклама. Към фактурата е приложен протокол с номер, дата и съдържание, съответстващи на тези от фактурата. Същият е подписан с получател - от В. И., а за съставил е подписан от Г. К. като е положен печат на „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД. Представен е и договор за реклама от 08.01.2016 г. с изпълнител „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД с предмет - изпълнителят се задължава да извърши дизайн, изработка и печат на рекламни материали. Срокът за изпълнение е 31.12.2016 г. Договореното възнаграждение е в размер на 72 000.00 лв. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на „ДИМБО“ ЕООД като разход за външни услуги като е дебитирана счетоводна сметка 602-разходи за външни услуги, а начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531 - начислен ДДС за покупките.

3. фактура № [ЕГН] от 11.04.2016 г. (стр.287-289) с данъчна основа 32 000 лв., начислен ДДС - 6 400.00 лв., обща стойност в размер на 38 400.00 лв. и предмет на доставка - маркетингово проучване на територията на Р. България. Към фактурата е приложен протокол с номер, дата и съдържание, съответстващи на тези от фактурата, подписан за получател от В. И., а за съставил - от Г. К. като е положен печат на „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД. Представен е договор за поръчка от 11.04.2016 г. с изпълнител - „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД с предмет - да изготви маркетингово проучване на пазара за покупко-продажба на кемпери и каравани на територията на Р. България. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на „ДИМБО“ ЕООД по счетоводна сметка 613 - разходи за придобиване на дълготрайни активи. Начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-начислен ДДС за покупките.

4. фактура № [ЕГН] от 19.04.2016 г. (стр.290-292) с данъчна основа 55 500.00 лв., начислен е ДДС 11 100.00 лв. и обща стойност е 66 600.00 лв. с предмет на доставка - маркетингово проучване на територията на Европейски съюз и Америка. Към фактурата е приложен протокол с номер, дата и съдържание, съответстващи на тези от фактурата, който е подписан за съставил от Г. К. и е положен печат на „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД. Представен е договор за поръчка от 01.04.2016 г. с изпълнител „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД и предмет да изготви маркетингово проучване на пазара за покупко-продажба на кемпери и каравани на територията на Европейския съюз и Америка. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на жалбоподателя по счетоводна сметка 613-разходи за придобиване на дълготрайни активи. Начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-начислен ДДС за покупките.

Общата стойност по всички фактури, осчетоводени през процесния период в размер 271

800.00 лв. не е платена. Към 31.12.2019 г. задължението на „ДИМБО“ ЕООД към доставчика „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД е отписано, като е съставено счетоводно записване - дебит сметка 401 - доставчици, контрагент „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД за сумата 271 800.00 лв., а кредит сметка 709 – други приходи за сумата 271 800.00 лв. като в основание за съставяне на счетоводното записване е посочено отписване на задължения.

ОП са приели, че зад отразените фактури не стоят действително осъществени стопански операции, както и че в счетоводството на ревизираното лице са отразени документи, които не доказват вярно и точно икономическото съдържание на вписаните в тях доставки като е създадена една привидност за извършени услуги и е отказан ДК.

За съда изводите на органите по приходите са правилни, поради следното:

От представени доказателства по делото е видно, че се касае за три вида договори по ЗЗД за посредничество и изработка.

Договорът за посредничество е вид търговски възмезден договор, който няма нарочна правна уредба, но някои от основните негови характеристики се извличат, чрез тълкуване на нормите, касаещи търговския посредник – Раздел II на глава VI на Търговския закон (ТЗ). Договорът за посредничество следва да бъде определен като договор, по който винаги едната страна е търговски посредник по смисъла на чл. 49 от ТЗ, който посредничи между две страни с оглед интереса им от постигане на конкретна правна сделка. Интересът на другия съконтрагент за участие в договора произтича от нуждата да бъде свързан с друга страна за сключване на конкретна сделка. Договорът за посредничество е неформален и формата може да е от необходимост, само във връзка с доказването - чл. 164, ал. 1, т. 3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). При договорът за посредничество, посредникът дължи свързване на страните по една бъдеща сделка. В тази сделка той не участва пряко, нито има задължения по нея за извършване на каквито и да са други правни или фактически действия. Действително неговото възнаграждение е поставено под условие от реализирането на тази сделка, за която той е свързал страните, тъй като възнаграждение би му се дължало, само ако сделката е реализирана. В тази сделка, посредникът не участва като представител на някоя от страните, не действа при сключване на сделката нито от свое име, нито от чуждо име, затова и нормите на договора за поръчка и комисионния договор не са приложими дори и субсидиарно, доколкото посочените договори имат различно съдържание. Основната задача на търговския посредник се състои в събирането на двете страни и удостоверяване сключването на сделката, за което той трябва да положи усилията и грижата на добрия търговец. Със сключване на сделката, за която търговския посредник е посредничил, за него се поражда правото на възнаграждение. По делото не се съдържат никакви доказателства „ВИ ЕНД ДЖИ БГ“ ЕООД да е извършило посредничеството за посочената сума във фактурата по договора.

Относно другият договор - договорът за маркетингово проучване е правно споразумение, при което едната страна (изпълнител/маркетингова агенция) се задължава срещу възнаграждение да извърши системно събиране, анализ и интерпретация на данни за пазара, клиентите или конкурентите, и да ги предостави на другата страна -

възложител/клиент. Този тип договор е договор за услуги като често е квалифициран и като договор за изработка съгласно ЗЗД, тъй като се цели постигането на конкретен резултат – доклад, анализ, проучване. В ревизионното производство както и в съдебното не бяха представени доказателства, включително и косвени такива (кореспонденции, потвърждения, проекти, заявки за проучване, доклади, анализи) за реално извършените маркетингови проучвания по фактура с № [ЕГН] от 11.04.2016 г. и фактура № [ЕГН] от 19.04.2016 г.

На следващо място - договорът за реклама е правно споразумение между две страни – възложител (рекламодател) и изпълнител, чрез което изпълнителят се задължава да създаде, разпространи или позиционира рекламни материали за продуктите или услугите на възложителя, а възложителят се задължава да заплати за тази услуга. В същината си този договор е вид договор за изработка и/или предоставяне на услуги. Според легалната дефиниция, въведена в чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка, изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Следва да се посочи, че за да се направи ясен извод за наличие на конкретно осъществена доставка, следва да се установи извършването на услугата и заплащане на възнаграждението-паричните суми по процесната доставка. В настоящия процес следва да се установи къде, кога, от кого и в какъв обем е изработил търговецът трудовия резултат, за който се е задължил. В случая, безспорно в договора е посочен доставчика какво следва да извърши, в какъв срок и цена, като същият е подписан и приет като доказателства по делото, но е недостатъчно да се докаже съществуването на уговореното, без това да е обвързано с никакви доказателства за реално извършеното изпълнение на реклама по фактура № [ЕГН] от 19.04.2016 г., т.е. че рекламното обслужване е осъществено, а не само е платено.

Изводи на органите на приходната администрация са правилни. Както беше изложено по-горе в решението трайна е практиката на Върховния съд - притежаването на данъчни фактури, не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции. Доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице. В тази връзка за целите по ЗДДС, данъчно събитие е не правоотношението (валидността на търговската сделка), а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост (при доставката на стока) или за извършването на услугата (по арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС). За субекта на данъчно предимство ДЗЛ е бремето да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на тези правно релевантни факти- чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. По силата на чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството, документална обосновааност на стопанските операции е налице само когато фактурата, като първичен счетоводен документ, отразява действително осъществена стопанска операция. Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика и такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които

следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др., но в процесният случай такива по делото не са представени, а видно и от заключението на вещото лице - фактурите не са заплатени, което също е индиция за неосъществени доставки, поради което жалбата е неоснователна и в тази част.

4. На осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1 от ЗДДС на дружеството е отказан данъчен кредит от доставчик „ТЕСТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За данъчен период м. 04.2016 г. дружеството е подало справка-декларация за ДДС с вх. 22171320395 от 14.05.2016 г. В дневника за покупки за данъчен период м. 04.2016 г. е била включена фактура №[ЕИК] от 06.04.2016 г. на стойност 55 100.00 лв. и ДДС - 11 020.00 лв. Наименованието на стоките или услугите, посочени във фактурата (стр. 277) са: „доставка на части за каравани и кемпери по договор“. Представен е Договор за доставка от 01.04.2016 г., сключен между „ТЕСТРЕЙД“ ЕООД в качеството на доставчик и „ДИМБО“ ЕООД - купувач с предмет – „доставчикът се задължава да достави договорените резервни части за кемпери и каравани“. Стоките са с необходимите сертификати (мостри) и отговарят на утвърдените стандартизационни документи. Фактурата е осчетоводени в хронологичните регистри на жалбоподателя като данъчната основа е осчетоводена по счетоводна сметка 304-стоки. Начисления във фактурата ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-Начислен ДДС за покупките. Няма доказателства за плащане на стойността по фактурата. При извършена насрещна проверка на „ТЕСТРЕЙД“ ЕООД за резултатите е съставен ПИНП №П-22001323085186-141-001 от 20.06.2023 г. (стр.146) При извършена проверка в ПП на НАП е установено, че в дневника за продажби на „ТЕСТРЕЙД“ ЕООД за данъчния период е отразена фактура с получател „ДИМБО“ ЕООД. ОП са приели че издадената от страна на „ТЕСТРЕЙД“ ЕООД фактура, няма прехвърлително действие, т.е. сами по себе си тя не е доказателство за настъпване на данъчно събитие.

Констатациите на органите на приходната администрация са правилни. Не е достатъчно само наличието на издаден данъчен документ – фактура и съответното ѝ отразяване в счетоводството на получателя, а следва да е установено, че стопанската операция е действително осъществена по издадените фактури, което в случая не се установява. По делото не са представени доказателства за изпращане и получаване на заявките за закупуване на резервните части по електронен път, както и такива, удостоверяващи извършени и получени плащания, няма й доказателства за извършен превоз на стоките - нито в хода на ревизията, нито в настоящото съдебно производство, жалбоподателят е представил документи и доказателства за транспортиране на стоката – товарителница, пътен лист. Също така и липсва информация, относно транспортното средство, с което е извършен превозът на стоките. Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя (т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13, притежаването на данъчния документ от получателя чл. 71, т. 1 от ЗДДС, получаването на стоките/услугите по доставката „действителното извършване на облагаемата сделка“ според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11 и отреждането на полученото за икономическата дейност на данъчно задълженото лице - т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва неговото възникване. А пред настоящата липсват, че стопанската операция е действително осъществена, поради което е правилно от ревизиращите органи е отказан данъчен кредит по фактурата с доставчик.

5. На осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 38 680.00 лв. по фактури издадени от „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За данъчен период м. 04.2016г. дружеството е подало справка-декларация за ДДС с вх. 22171320395 от 14.05.2016 г. В дневника за покупки за данъчен период м.04.2016 г. са включени 4 броя фактури с № 23 от 04.04.2016 г., с № 24 от 12.04.2016 г., с № 25 от 22.04.2016 г. и с № 26 от 26.04.2016 г. всички с обща данъчна основа 193 400.00 лв. и 38 680.00 лв. ДДС.

Фактурите (стр. 276-276) са с предмет на доставка на „услуга по договор за сервиз“. Представен е договор за сервизна услуга от 01.04.2016г. (стр. 272), сключен между „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД в качеството на изпълнител и „ДИМБО“ ЕООД - поръчвач с предмет: „изпълнителят се задължава да извърши на свой риск срещу възнаграждение ремонт, който включва: подмяна на махагон; тенекеджийски услуги; цялостно преоборудване, включително поставяне на цветни орнаменти; преоборудване на ел. техника; подмяна на ел. инсталация; подмяна на настилка; претапициране на мека мебел. Към всяка от фактурите е приложен двустранно подписан протокол с номер, дата и съдържание, съответстващи на тези във фактурите. За получател е посочено лицето В. И. и е положен подпис, а за съставил е посочена В. М. и е положен подпис и печат. Фактурите са осчетоводени в хронологичните регистри на „ДИМБО“ ЕООД като разход за външни услуги като е дебитирана счетоводна сметка 602 - разходи за външни услуги и начисления във фактурите ДДС е осчетоводен по счетоводна сметка 4531 - начислен ДДС за покупките. Общата стойност по всички фактури е в размер 232 080.00 лв. Сумата не е платена. Към 31.12.2018 г. задължението на жалбоподателя към доставчика „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД е отписано, като е съставено счетоводно записване: дебит сметка 401 - доставчици, контрагент „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД за сумата 232 080.00 лв. и кредит сметка 709 – други приходи за сумата 232 080.00 лв. В основанието за съставяне на счетоводното записване е посочено - отписване на задължения. Извършена е насрещна проверка на доставчика „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД като за резултатите е съставен ПИНП №П-22001423085130-141-001 от 19.06.2023 г. (стр. 137). От извършена проверка в ПП на НАП е установено, че в дневниците за продажби на „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД за данъчния период са включени фактури с получател „ДИМБО“ ЕООД, както следва: с № 23, № 24, № 25 и № 26 от м. април 2016 г. с данъчна основа 193 400.00 лв. и ДДС 38 680.00 лв.

Служителите на приходната администрация са приели, че от страна на прекия доставчик „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД не са представени безспорни доказателства, относно изпълнението на извършените доставки. Анализът на всички събрани в хода на настоящото производство доказателства показва, че отразените от страна на „ДИМБО“ ЕООД фактури, с издател „ХОЛИВУД 2015“ ЕООД сами по себе си не са доказателство за наличие на доставка, ако зад тях не стоят безспорни доказателства за действително

извършени стопански операции, каквито при настоящето производство не са представени и отказан данъчен кредит.

За съда изводите на приходната администрация са правилни. В практиката на СЕС, според която, за да се признае правото на приспадане, е необходимо съдът в съответствие с правилата на доказване, установени в националното законодателство, да провери дали доставките на стоки/услуги са реално осъществени и дали тези стоки са използвани от получателя за извършваните от него облагаеми сделки - т. 31 и т. 32 от Решение от 06.12.2012г. на СЕС по дело C-285/11/ и след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, ако не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика на получателя стоки и услуги, то правото на приспадане, не следва да се признае. В същото време СЕС нееднократно е посочвал, че не е възможно приспадане на данък, който е дължим единствено поради вписване във фактурата, тъй като упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци, като трябва да се държи сметка, че реалността на доставката като правно релевантен факт подлежи на доказване със средствата, предвидени в националния закон. Реалното извършване на доставка е положителен факт от обективната действителност, който при осъществяването си оставя следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни - доставчик и получател. Всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за осъществени сделки, както и писмени доказателства за осъществяването им, съответно с вида и естеството на доставките. Липсата на такива доказателства може да обоснове извод за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. В процесния случай за доказване на услугите в протоколите лисва индивидуализация върху какво е извършена услугата, общото им посочване не дава възможност на съда да установи безспорно, че услугата е извършена върху определен обект и на коя дата е извършена. По делото няма представени и никакви приложения към договора, в което това да бъде отбелязано, а няма и никакви косвени доказателства, за да бъде кредитирано, че услугата е заявена и извършена – такива свързани със кореспонденция и заявки за извършване им, които да оборят констатациите на ОП, с оглед на което правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от този доставчик.

6. По отношение на ВОД по фактура № [ЕГН] от 07.02.2015 г. с получател ETAMP OU, EE100135367

За данъчен период м. 02.2015 г. дружеството е подало справка-декларация за ДДС с вх. 22171241317 от 14.03.2015 г. В дневника за продажби за данъчен период м. 02.2015 г. е включена издадена от „ДИМБО“ ЕООД фактура с № [ЕГН] от 07.02.2015 г. с получател Etamp OU с данъчна основа 132 575.94 лв., като сумата е посочена в колона „данъчна основа на доставките с 0% ДДС“. Фактурата е осчетоводена в хронологичните регистри на синтетичните и аналитични счетоводни сметки. Сумата е осчетоводена като приход от продажба на стоки по счетоводна сметка 702. Сумата по издадената фактура е постъпила по банковата сметка на жалбоподателя на 17.02.2015 г. В хода на ревизията от страна на „ДИМБО“ ЕООД не са представени доказателства, относно транспортирането на превозно средство „NIESMAN“, фактурирано на „ETAMP EO“ с VIN

ЕЕ100135367 по фактурата с № [ЕГН] от 07.02.2015 г. до територията на Е.. ОП са приели, че няма категорични доказателства за извършени вътреобщностни доставки от „ДИМБО“ ЕООД с получател „ЕТАМР ЕО“ и съгласно констатациите в т. 2.2 в РД на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 1 от ЗДДС е начислен данък върху данъчната основа от издадената фактура за данъчен период от 01.02.2015 г. до 28.02.2015 г. в размер на 26 515.188 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС наличието на ВОД е обусловено от кумулативната установеност на следните предпоставки - осъществена доставка на стоки, транспортиране на същите от територията на Република България до територията на друга държава членка и регистрации на доставчика и получателя в съответните държави за целите на ДДС. Съобразно нормата на чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, ВОД са облагаеми с нулева ставка на данъка, а удостоверяващите ги документите са определени с Правилника за прилагане на закона. Препращането е към нормата на чл. 45 от ППЗДДС, която в зависимост от подлежащите на установяване правно релевантни факти разграничава изискуемите се документи за доказване в две групи - доказателства за доставката и доказателства за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. В този смисъл доставката на стоки се установява с представянето на фактури, в които се съдържа идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката, а алтернативно посочените изпращане и транспортиране на стока се установяват посредством доказателства в зависимост от това от кого е извършен транспортът. Разпоредбата на чл. 45, т. 2 от ППЗДДС регламентира документите, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. В чл. 45, т. 2, б. „а“ от ППЗДДС е посочено изискването за представяне на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя, като са изчерпателно посочени реквизитите, които трябва да съдържа писменото потвърждение - дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. В разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС е регламентирано изискването за наличието на транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

В настоящият случай, не е налице една от кумулативно предвидените предпоставки, а именно няма доказателства за транспортиране на доставката до територията на другата държава членка. По делото няма приложени документи как е транспортирано до Република Е. превозно средство „NIESMAN“. Съдържат се данни, че от Р. Германия до Р. Е. транспортът е организиран от Etamp OU, но доказателства за това липсват. Ако превозното средство е транспортирано с друго превозно средство – няма приложени договор за извършване на услугата, приемо - предавателен протокол за натоварване и разтоварването ѝ, лицето, което е извършвало транспорта, сумата за която е транспортирана, документи за осъществено плащане и др., а ако е транспортиран на

собствен ход- липсват данни за лицето, което го е транспортирал, документи, че същият е назначен като шофьор в дружеството, заповед за командировка, пътен лист, платежни документи за заплащане на командировъчни на шофьора, осъществил транспортната услуга, копие на шофьорска книжка му. И не на последно място липсват и доказателства, които безспорно да установяват, че превозно средство „NIESMAN“ е напуснало територията на страната. С оглед на изложеното за съда правилно от ревизиращите органи е констатирано, че няма доказателства за вътреобщностна доставка, няма основание за прилагане на нулева ставка, но са изписани стоки по кредита на счетоводна сметка 304 „стоки“, както правилно са приели органите по приходите, а именно се касае за доставки с място на изпълнение на територията на страната облагаеми с 20% данък, поради което е начислен данък върху данъчната основа за издадената фактура в размер на 26 515.19 лв.

7. По отношение на ВОД от „MOVERA GMBH“, DE812497160 по фактура с № 16523794 от 16.10.2015 г. с ДДС 521.44 лв., фактура с № 16500496 от 19.05.2015 с ДДС 926.02 лв., фактура с № 16490845 от 19.05.2015 с ДДС 1 162.54 лв., фактура с № 16490845 от 23.03.2015 с ДДС 98.14 лв., фактура с № 16489386 от 13.03.2015 г. с ДДС 1 427.54 лв., фактура с № 16649587 от 17.01.2018 г. с ДДС 602.46 лв., фактура с № 16653118 от 06.02.2018 г. с ДДС 485.69 лв., фактура с № 16656544 от 23.02.2018 г. с ДДС 159.43 лв., фактура с № 17135464 от 22.07.2019 г. с ДДС 224.96 лв., фактура с № 16772984 от 04.09.2019 г. с ДДС 635.84 лв. и фактура с № 16789080 от 04.12.2019г. с ДДС 604.05 лв.

За установени от органите по приходите несъответствия в декларираните данни е изпратена молба за информация формуляр „SCAC“ с референтен номер - VAT_BG_038583_DE_230136_20230510_AF_RI_R относно дружеството „MOVERA“ с VIN DE812497160. По отношение на доставчик е установено, че поръчките могат да се правят в компанията „MOVERA“ Ltd. на електронна поща, по телефона или чрез уеб портал. Лицата А. Д. и В. Д. са работили с дружеството „MOVERA“ GmbH. Доказателствата за пристигане/пътните листове са приложени в приложенията. Представени са фактури, справка за входящите плащания и удостоверения от превозвач. Установено е несъответствие в декларираните данни относно извършени вътреобщностни придобивания от „ДИМБО“ ЕООД и издадените фактури от „MOVERA“ GmbH. След преглед и анализ е констатирано, че „ДИМБО“ ЕООД не е начислило ДДС на основание чл. 86, във вр. с чл.84 от ЗДДС, като не е издало протокол по чл. 117 от ЗДДС, в който да посочи данъка на отделен ред и да го включи в дневника за продажби и справка-декларация по ДДС. Фактурите, по които дружеството не е спазило разпоредбите са с № 16489386 от 13.03.2015 г., с № 16490845 от 23.03.2015 г., с № 16500320 от 19.05.2015 г., с № 16500496 от 19.05.2015 г., с № 16523794 от 16.10.2015 г., с № 16649587 от 17.01.2018 г., с № 16653118 от 06.02.2018 г., с № 16656544 от 23.02.2018 г., с № 16772984 от 04.09.2019 г., с № 16789080 от 04.12.2019 г. и с № 17135464 от 22.07.2019 г.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС задължава всяко регистрирано лице по ЗДДС, за което данъкът е станал изискуем, да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в

справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

В настоящия случай, както е видно от представените и приетите по делото фактури дружеството жалбоподател е получател по вътреобщностно придобиване на стока от дружеството „MOVERA“ с VIN DE812497160. Тъй като жалбоподателят има качеството на получател на ВОП по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, съгласно чл. 84 от ЗДДС, то е и платец на данъка на ВОП, а данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването, в случая - дружеството жалбоподател. Нормативно предвидените срокове за начисляване на този вид данък са предвидени в чл. 63, ал. 4 от ЗДДС, а именно

данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата. Данъчното събитие по конкретната доставка възниква на датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, обект на доставката, т. е. момента в който купувачът добива право да се разпорежда със стоката и поема разносните и риска, свързани с нея. Съгласно чл. 86, ал.1 от ЗДДС, за съда жалбоподателят в качеството си на получател по ВОП е следвало да начисли данъка, чрез документиране на получената доставка, като съгласно чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС задължително е следвало да издаде протокол и по реда на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС и да включи същите в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, когато са издадени фактурите за покупки във връзка с доставките. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от ЗДДС протоколът се издава не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. По делото е установено, че дружеството жалбоподател не е издал протокол по чл. 117 от ЗДДС и не е начислило в предвидения размер по ЗДДС, съответно за фактура № 16523794 от 16.10.2015 г. – ДДС в размер на 521.44 лв., фактура с № 16500496 от 19.05.2015 – ДДС в размер на 926.02 лв., фактура с № 16490845 от 19.05.2015 - ДДС в размер на 1 162.54 лв., фактура с № 16490845 от 23.03.2015 – ДДС в размер на 98.14 лв., фактура с № 16489386 от 13.03.2015 г. - ДДС в размер на 1 427.54 лв., фактура с № 16649587 от 17.01.2018 г. - ДДС в размер на 602.46 лв., фактура с № 16653118 от 06.02.2018 г. - ДДС в размер на 485.69 лв., фактура с № 16656544 от 23.02.2018 г. - ДДС в размер на 159.43 лв., фактура с № 17135464 от 22.07.2019 г. - ДДС в размер на 224.96 лв., фактура с № 16772984 от 04.09.2019 г. - ДДС в размер на 635.84 лв. и за фактура с № 16789080 от 04.12.2019г. – ДДС в размер на 604.05 лв. Също така следва да бъде посочено, че по отношение на представените заверени копия на протоколи по чл. 117 от ЗДДС за закупени стоки от „MOVERA“ GmbH в периода 2015-2019 г., в нито един от тях не фигурира някоя от процесните фактури. С оглед на изложеното изводите на органите на приходната администрация се споделят от настоящата съдебна инстанция, редът по ЗДДС не е спазен от жалбоподателят и правилно ОП за периодите м.03.2015 г., м. 05.2015 г., м.10.2015 г., м.01.2018 г., м. 02.2018, м.07.2019 г., м .09.2019 и м.12.2019 г. на основание чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС са начислили ДДС в общ размер на 6 848.10 лв.

8. По отношение на ВОД от „LAIKA CARAVANS“ SPA IT01029840483 по фактура с № 1412 от 27.03.2019 г., фактура с № 2557 от 30.05.2019 г., фактура с № 695 от 29.08.2019

г., фактура с № 4049 от 26.09.2019 г., фактура с № 4637 от 29.10.2019 г. и фактура с № 5236 от 29.11.2019 г.

При проверка в информационната система на НАП за обмяна на информация по ДДС между държавите-членки на ЕС (VIES) е установено несъответствие в декларираните данни относно извършени вътреобщностни придобивания от „ДИМБО“ ЕООД и издадените фактури от „LAIKA CARAVANS“ SPA. След преглед и анализ е установено, че жалбоподателят не е начислил ДДС на основание чл. 86, във вр. с чл. 84 от ЗДДС, като не е издало протоколи по чл. 117 от ЗДДС, в който да посочи данъка на отделен ред и да го включи в дневника за продажби и справка-декларация по ДДС. Фактурите, по които дружеството не е спазило разпоредбите са по фактура с № 1412 от 27.03.2019 г., фактура с № 2557 от 30.05.2019 г., фактура с № 695 от 29.08.2019 г., фактура с № 4049 от 26.09.2019 г., фактура с № 4637 от 29.10.2019 г. и фактура с № 5236 от 29.11.2019 г.

В процесният случай оспорващото дружество не е издало протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС, не е начислило ДДС върху стойността на получените доставки и не е включило протоколите в дневниците за продажби и покупки за съответните данъчни периоди, което обосновава правилното приложение на чл. 84 от ЗДДС от ОП. Ако към датата на осъществяване на данъчния контрол се установи, че лицето е следвало да си самоначисли данък в качеството си на лице платец по закона и в същото време доставката не е посочена в отчетните регистри по ЗДДС и в счетоводството на лицето или предприетите счетоводни записвания прикриват получаването на стоките, чл. 73а от ЗДДС не е приложим. С молба до АССГ от 10.01.2025 г. (стр. 309) от „ДИМБО“ ЕООД са представени заверени копия на протоколи по чл. 117 от ЗДДС за закупени стоки от „LAIKA CARAVANS SPA“ в периода 2015-2018 г., но се установява, че няма издадени протоколи по чл. 117 от ЗДДС за закупени стоки от „LAIKA CARAVANS SPA“ през 2019 г. за процесните фактури, поради което съдът приема същите за неотнормирани.

При така установеното, правилни са изводите на органите по приходите и за издадените от „LAIKA CARAVANS“ SPA IT01029840483 фактури с обща данъчна основа 26 825.15 лв. от жалбоподателя е следвало да се издадат протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и да се начисли данък за периодите, както следва: по фактура с № 1412 от 27.03.2019 г. – ДДС в размер на 1 535.72 лв., по фактура с № 2557 от 30.05.2019 г. - ДДС в размер на 695.67 лв., по фактура с № 695 от 29.08.2019 г. – ДДС в размер на 1 564.57 лв., по фактура с № 4049 от 26.09.2019 г. – ДДС в размер на 814.65 лв., по фактура с № 4637 от 29.10.2019 г. – ДДС в размер на 613.01 лв. и по фактура с № 5236 от 29.11.2019 г. – ДДС в размер на 123.41 лв. на основание чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 62, ал. 2 от ЗДДС.

Задълженията за данък добавена стойност, не са заплатени от оспорващото дружество в законоустановените срокове, поради което за главницата се дължи и съответната лихва за забава, изчислена до датата на издаване на акта, съобразно нормата на чл. 175, ал.1 от ДОПК. Лихвата за просрочие на главницата от 124 066.79 лева за данък върху добавената стойност е в размер на 85 989.45 лв., която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.02.2015 г. до 06.10.2023 г., съобразена с декларациите по данъчни периоди, чрез използването на Е-

калкулатор, на страницата на Националната агенция за приходите.

С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна и недоказана, и като такава следва да бъде отхвърлена, а оспореният РА потвърден като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора, в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл. 161 от ДОПК - на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, като съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева, а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лева. В случая на ответника се дължат разноски за две съдебни инстанции, като съдът определя за всяка от тях сумата от 400 лв. съобразно броя проведени съдебни заседания, фактическата и правна сложност на делото и процесуалната активност на ответника. Общо дължимите разноски в полза на ответника са в размер на 800 лв. или тяхната равностойност 409.03 евро и 153,39 евро депозит за възнаграждение на вещо лице.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „ДИМБО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 19, представлявано от управителя В. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22002222006613-091-001 от 06.10.2023 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - [населено място], потвърден с Решение № 1809 от 21.12.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при ЦУ на НАП, с който на „ДИМБО“ ЕООД са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 124 066,79 лв. и лихви в размер на 85 989,45 лв.

ОСЪЖДА „ДИМБО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 562,42 евро, представляваща направени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: